

Axel Sørensen: Jeg skal ganske kort på det radikale venstres vegne anbefale det af den højtærede handelsminister stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Kai Moltke: Jeg for mit vedkommende kan med nogle få bemærkninger også give tilslutning på mit partis vegne til det foreliggende lovforslag. Jeg kan dog kun gøre det ud fra det synspunkt, at det er et forsøg i den rigtige retning, et forsøg, som indeholder meget få garantier for, at man — som lovforslaget har i sigte — kan hindre den pågældende udvikling.

Der er alt for mange uløste problemer. Hovedårsagen til, at det er vanskeligt her at lovgive, er, at man på anden vis accepterer kapitalens frie bevægelighed, at man er bundet her. De former, der er valgt, vil derfor efter min mening være meget lidet effektive, først og fremmest fordi det er vanskeligt at forhindre, at man optræder gennem stråmænd eller foretager en række andre ting. Men da erhvervene har udtalt ønske om, at der bliver gjort, hvad gøres kan i den forbindelse, vil vi for vort vedkommende ikke undlade også at være med til at støtte det foreliggende lovforslag i al dets utilstrækkelighed.

Rimstad: Da dette lovforslag var til første behandling, gjorde jeg nogle ophævelser over det sprog, lovforslaget er skrevet i, og som jeg karakteriserede som uforståeligt for menigmand. Det er forstemmende, at denne kritik, som ud fra en bedømmelse af almindelig sprogbrug er berettiget, ikke har sat sig det ringeste spor i udvalgsbehandlingen, men jeg må vel så nøjes med at konstatere, at folketinget herved autoriserer embedsmændenes dårlige sprog som fuldgodt dansk, en ting, som jeg ikke kan se noget som helst ærefuldt i.

Hvad lovforslagets indhold angår, udtalte jeg mine betænkeligheder på to punkter: dels en tvivl om nødvendigheden og berettigelsen af forslaget, set ud fra synspunktet fællesmarkedet, dels en frygt for, at en sådan lovgivning måske vil give anledning til beskæring af den enkelte aktionærs rettigheder. I betænkningen har jeg i de af den højtærede handelsminister besvarede spørgsmål fra udvalget læst mig til, at loven sandsynligvis ikke kommer til at

virke forkert over for Romtraktatens hensigt, og et nærmere studium af det tilgængelige fællesmarkedsmateriale på dette område har bekræftet dette for mig, så denne tvivl kan vi vist lade ligge.

Tilbage bliver så spørgsmålet om forslagens beskæring af aktionærers rettigheder. Det er selvfølgelig rigtigt — som den højtærede handelsminister har anført — at det for det samlede aktionærtal er en frivillig sag, om man gennem en flertalsbeslutning vil anvende lovens muligheder og opnå en indskrænkning i omsætteligheden eller ej. Men hvad så med et eventuelt mindretal? En aktionærs status er jo ikke af parlamentarisk art med en på forhånd given ret for flertallet til at bestemme og beslutte, men må i langt højere grad sammenlignes med et kontraktforhold med rettigheder og pligter. Hvis staten gennem lovgivningen overdrager flertallet en større ret end den, der svarer til det oprindeligt fastlagte grundlag, beskærer man mindretallets ret og angriber et tillidsforhold, hvilket kan have generende følger for omfanget af senere nødvendige investeringer.

Ud fra disse sidste betragtninger kan mit parti ved tredje behandling ikke stemme for lovforslaget, selv om vi finder den højtærede handelsministers ændringsforslag vedrørende § 57 a, stk. 4, rimeligt og naturligt.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Da handelsministeren er forhindret i at være til stede, har jeg lovet på hans vegne at tage ordet her, og jeg tror, jeg kan indskrænke mig til at bringe en tak til de 5 partier, jeg forstår går ind for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.